

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/108/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2520010110
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2520010110.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti obžalovanému G. J., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., P. XXXX/XX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 19.08.2020, č. k. 8T/34/2020-299, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.11.2020 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného G. J. zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 19.08.2020, č. k. 8T/34/2020-299 bol obžalovaný G. J. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tým, že

dňa 31.10.2019 v čase asi o 11:15 hod. ako vodič viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia s ev. č. PN 735DC po miestnej komunikácii smerom od Kúpeľného ostrova v Piešťanoch, pričom keď z tejto cesty označenej ako vedľajšia odbočoval na Krajský most na hlavnú cestu č. II/499 vpravo, nedal prednosť osobnému motorovému vozidlu zn. Škoda Octavia s ev. č. SL 132AP, ktoré v tom čase na ceste č. II/499 viedol poškodený I. Q., na čo poškodený I. Q. už nestihol reagovať a došlo k zrážke jeho vozidla s ľavou prednou časťou vozidla zn. Škoda Octavia s ev. č. PN 735DC, následkom čoho vodič I. Q. narazil do prednej časti protiidúceho osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Polo s ev. č. PN 996DF, ktoré v tom čase viedla poškodená D. J., čím obvinený porušil ustanovenie § 20 odsek 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v platnom znení, v dôsledku čoho spôsobil poškodenému I. Q. pomliaždenie čela hlavy vľavo s tržnou povrchovou ranou 2 cm s ľahkým otrasom mozgu, ľahké vyvrtnutie krčnej chrbtice a zlomeninu jabĺčka kolena vpravo s posunutím úlomkov s predpokladanou dobou liečenia 3 - 4 mesiace a B. J. pomliaždenie ľavého stehna, ľavého zápästia, ľavého kolena a ľahké vyvrtnutie krčnej chrbtice s dobou liečenia do 1 týždňa.

Za to mu okresný súd podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu bol výkon trestu podmienenečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený i trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 18 mesiacov. A podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) poškodených I. Q., G. J., Sociálnu poisťovňu a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a.s. okresný súd odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., teda že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, a následne odpovedal kladne na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por. Okresný súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný spáchanie skutku priznal, sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že obžalovaný v registri trestov nemá žiadny záznam, vodičské oprávnenie má od roku 1973, pred dopravnou nehodou má v evidenčnej karte vodiča od roku 2007 záznamy o 9. priestupkoch v doprave (5 priestupkov za rýchlosť jazdy s pokutami 20 eur, 100 eur, 40 eur, 60 eur a 200 eur, 3 priestupky za iné porušenia dopravných predpisov s pokutami po 20 eur a 500 Sk a 1 priestupok za zmenu v evidencii vozidiel s pokutou 10 eur) a po dopravnej nehode sa obžalovaný dňa 17.12.2019 dopustil priestupku za rýchlosť jazdy s pokutou 20 eur.

Okresný súd konštatoval, že prijatiu vyhlásenia o vine nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 ods. 2 Trestného zákona, lebo zo spôsobu vykonania činu (nedanie prednosti prichádzajúcemu vozidlu po hlavnej ceste) a najmä jeho následku (spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví s dobou liečenia presahujúcou 4 mesiace, pričom poškodený následky zranenia naďalej zdravotne rieši a ľahšie zranenie ďalšej osoby), ale aj okolností, za ktorých bol spáchaný (obžalovaný miesto výjazdu na hlavnú cestu dobre pozná, jazdí tadiaľ pravidelne a vie o tom, že to je dosť neprehľadný úsek) a miere zavinenia obžalovaného, po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je evidentne zrejmé, že stupeň závažnosti činu bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečin.

Pokiaľ ide o spôsob spáchania činu, následok, zavinenie a pohnútku, okresný súd vychádzal z okolností spáchania skutku. Je zrejmé, že obžalovaný spáchal prečin z nebanlivosti, keď vychádzajúc z vedľajšej cesty na hlavnú, kadiaľ pravidelne chodil a vedel, že ide o veľmi neprehľadný úsek, nedal prednosť vozidlu prichádzajúcemu po hlavnej ceste, v dôsledku čoho vozidlo idúce po hlavnej ceste narazilo do jeho vozidla a potom do protiidúceho vozidla, pričom u vodiča idúceho po hlavnej ceste došlo k ťažkej ujme na zdraví a u spolujazdkyne protiidúceho vozidla došlo k zraneniu s dobou liečenia do jedného týždňa. Argument obžalovaného, že do križovatky nevetel, ho nezbavuje zodpovednosti za to, že pri vychádzaní na hlavnú cestu nemal dostatočný priestor, aby prichádzajúce vozidlá na hlavnej ceste neobmedzil ani neohrozil.

Z hľadiska posúdenia osoby páchatela, jeho osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného okresný súd zistil, že obžalovaný je v dôchodkovom veku, avšak podniká, vozidlo používa denne a vodičské oprávnenie má takmer 50 rokov. Doposiaľ nebol trestne stíhaný. Za posledných 12 rokov pred dopravnou nehodou mu bolo uložených 9 pokút, prevažne za rýchlosť, s pokutami aj vo výškach 100 eur, či 200 eur. Naposledy bola obžalovanému uložená pokuta dňa 17.12.2019, teda ani nie dva mesiace po dopravnej nehode, a to za rýchlosť s výškou pokuty 20 eur. Obžalovaný sa na mieste nehody zaujímal o zdravotný stav poškodených, avšak neskôr s nimi prostredníctvom ich zástupcu odmietol kontakt, o ich zdravotný stav sa osobne nezaujímal, nijako im nepomohol a poškodeným sa ospravedlnil až v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní.

Pri určovaní výmery trestu okresný súd zohľadnil dve poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. l) a písm. n) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval a aj napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, nakoľko už v prípravnom konaní ku skutku vypovedal, tento podrobne opísal a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine.

S prihliadnutím na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností ako aj mieru ich závažnosti sa zákonom ustanovená horná hranica trestnej sadzby podľa ustanovenia § 157 ods. 2 Trestného zákona znižovala z 5 rokov na 3 roky a 8 mesiacov. Okresný súd tak ukladal trest v sadzbe od 1 roka do 3 rokov a 8 mesiacov, pričom obžalovanému uložil trest na dolnej hranici takto určenej sadzby v trvaní 1 rok. K ukladaniu trestu na dolnej hranici trestnej sadzby súd pristúpil z dôvodu, že obžalovaný je v dôchodkovom veku, doposiaľ nebol súdne trestaný, podniká a ide o jeho prvé protiprávne konanie vo forme nebanlivostného trestného činu.

Vzhľadom na to, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, aj v dôchodkovom veku podniká, mal okresný súd za to, že nie je pre nápravu obžalovaného výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný, preto obžalovanému uložený trest odňatia slobody podmienene odložil podľa § 49 ods. 1 písm. a)

Trestného zákona. Obžalovanému bola určená skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov, pričom takto určenú skúšobnú dobu pri dolnej hranici zákonnej výmery okresný súd považoval za dostatočnú aj s ohľadom na spôsobené následky, ako i mieru a závažnosť, akou zranenia poškodených zasiahli do ich životov.

Okresný súd obžalovanému popri treste odňatia slobody uložil aj trest zákazu činnosti, pričom v danom prípade sa obžalovaný dopustil prečinu v súvislosti s vedením motorového vozidla, pričom v dôsledku toho, že vchádzajúc z vedľajšej cesty na hlavnú v úseku, ktorý sám označil za veľmi neprehľadný a na ktorom nebol o to viac obozretnejší, nedal prednosť vozidlu prichádzajúcemu zľava, v dôsledku čoho prišlo nielen k zrážke vozidla na hlavnej ceste s jeho vozidlom, ale následne aj s protiidúcim vozidlom, pričom vo dvoch vozidlách došlo k ťažkému zraneniu poškodeného Q. a k ľahšiemu poraneniu poškodenej B. J.. Keďže konanie obžalovaného predstavuje porušenie dôležitých povinností súvisiacich s vedením motorového vozidla, bolo dôvodné mu ukladať podľa názoru okresného súdu aj trest zákazu činnosti, prihliadnúc aj na pomerne vysoké a nie ojedinele ukladané pokuty za porušenie dopravných predpisov, ktoré svedčia o tom, že toto porušenie dopravných predpisov zo strany obžalovaného nebolo ojedinelé. Taktiež okresný súd prihliadol na to, že obžalovanému už mesiac a pol po dopravnej nehode bola uložená pokuta 20 eur za prekročenie rýchlosti, čo zasa svedčí o tom, že ani samotná dopravná nehoda nevedla u obžalovaného k väčšej obozretnosti pri vedení motorového vozidla.

Pri určení výmery tohto trestu obžalovanému okresný súd zohľadnil, že obžalovaný má vodičské oprávnenie na motorové vozidlo takmer 50 rokov, v rámci podnikania často šoféruje vozidlo, od roku 2007 mal uložených 10 pokút, prevažne za prekročenie rýchlosti i s vyššími pokutami 100 eur a 200 eur, pričom pokutu 20 eur za prekročenie rýchlosti dostal aj po dopravnej nehode. Súčasne okresný súd prihliadol na to, že dopravná nehoda, ktorú obžalovaný zaviniel, nesúvisela s prekročením rýchlosti. S ohľadom na tieto okolnosti okresný súd obžalovanému ukladal trest zákazu činnosti pri dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 18 mesiacov. Trest zákazu činnosti o šesť mesiacov dlhší ako je dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby by mal byť dostatočný tak z dôvodu individuálnej prevencie, ako aj z dôvodu generálnej prevencie, prihliadnúc aj na skutočnosť, že obžalovaný po dopravnej nehode bol priestupkovo postihnutý za priestupok v doprave a pred tým mal viacero aj vyšších pokút za dopravné priestupky. Z tohto dôvodu okresný súd neukladal kratší trest zákazu činnosti. Trest zákazu činnosti pri dolnej hranici trestnej sadzby súd ukladal aj s prihliadnutím na dlhoročné vodičské skúsenosti obžalovaného, ktorý je takmer 50 rokov držiteľom vodičského oprávnenia.

V danom prípade okresný súd nezistil také okolnosti vplyvu trestu zákazu činnosti na rodinu obžalovaného alebo jemu blízke osoby, pre ktoré by bolo dôvodné tento druh trestu neukladať. Obžalovaný ako dôchodca podniká, na čo využíva aj motorové vozidlo, avšak táto okolnosť sama o sebe nie je dôvodom na neuloženie trestu zákazu činnosti. Obžalovaný zavinením dopravnej nehody významnou mierou zasiahol do životov viacerých poškodených, obmedzil ich v ich rodinnom i pracovnom živote a po dopravnej nehode odmietol s nimi kontakt a nezaujímал sa o ich zdravotný stav.

Vzhľadom na to, že poškodení I. Q., G. J., ako aj Všeobecná zdravotná poisťovňa a Sociálna poisťovňa majú v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, s poukazom na § 4 ods. 1 a 3 zákona č. 381/2001 Z. z., oprávnenie uplatniť si ich nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi, odkázal okresný súd všetkých poškodených s ich nárokom na náhradu škody na civilný proces, resp. na konanie pred iným príslušným orgánom, teda poisťovňou. K tomuto rozhodnutiu okresný súd pristúpil aj z dôvodu, že nárok poškodeného I. Q. na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia bol znalcom určený ako orientačný, že hodnota vozidla G. J. nebola ohodnotená odborným vyjadrením, a že nároky zdravotnej a sociálnej poisťovne sa môžu ešte zvyšovať, keďže liečenie poškodeného I. Q. pokračuje.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný čo do výroku o treste. V písomne odôvodnenom odvolaní prostredníctvom obhajkyne uviedol, že trest, ktorý mu bol uložený, vníma ako neprimerane prísny. Trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke postihuje nielen jeho, ale aj jeho rodinu, a znemožňuje mu výkon podnikateľskej činnosti. Ako živnostník podniká v oblasti obchodu a služieb od roku 1992. Prevádzkuje obchod s kuchynskými potrebami na Teplickej ulici, ktorý v súčasnosti vzhľadom na ponúkaný sortiment aj zákazníkov je natoľko špecifický, že ho nebude môcť prevádzkovať počas výkonu trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlo. Zamestnáva 5 predavačiek, z ktorých dve síce disponujú vodičskými

oprávnením, ale nikdy nešoférovali a vzhľadom na vek, zdravotný stav a strach zo šoférovania nemôžu viesť motorové vozidlo a nahradiť ho v tejto činnosti. Jeho podnikanie je založené na špecifickom tovare, z ktorého väčšinu, ak nie všetko, je potrebné objednávať a priviesť od dodávateľa osobne, osobne sa dovieť do priestorov dodávateľa, tovar vybrať, naložiť, a priviesť do predajne. V dnešnej silnej konkurencii obstojí len vďaka osobitnému prístupu ku zákazníkom, ktorí si zvykli na to, že im tovar, ktorý bežne nedrží na sklade, zabezpečí vo veľmi krátkej dobe, spravidla najneskôr na druhý deň, a tovar, ktorý má na sklade, ihneď, a za nízke ceny. To však dokáže iba vďaka mobilite, ktorú mu zabezpečuje jeho schopnosť robiť tieto úkony osobne a so svojím osobným motorovým vozidlom. Ak by mal použiť na tento účel dodávateľské služby, bolo by to neekonomické, a vzhľadom na charakter ponúkanej služby a tovaru nemožné. Tento trest má existenčné dôsledky, ako aj negatívny sociálny dopad voči jeho zamestnancom. Rovnako jeho manželka je závislá od neho, pokiaľ ide o vedenie motorových vozidiel. Trest zákazu činnosti ho postihne natoľko, že bude musieť ukončiť podnikanie, zavrieť obchod s dlhoročnou tradíciou a jediný svojho druhu v Piešťanoch.

Obžalovaný sa domnieval, že do úvahy prichádza aj iný trest, napr. peňažný, ktorý môže byť uložený aj samostatne, aj spolu s iným trestom. Poukázal na prípad vedený na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 3To/97/2018, v ktorom sa obžalovaný svojím konaním dopustil spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona. Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/43/2016, keď bol trest zákazu činnosti uložený pre vedenie motorových vozidiel všetkého druhu, s výnimkou vozidla, ktoré slúžilo páchatelovi na plnenie pracovných povinností.

Obžalovaný ďalej uviedol, že spáchanie prečinu a vinu priznal, čin úprimne oľutoval, pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, nebol trestne stíhaný, ani odsúdený za trestný čin, vedie usporiadaný život s manželkou, vychoval 2 deti a 3 vnúčatá, okrem drobných priestupkov na úseku dopravy sa nedopustil iného protiprávneho konania, bol nápomocný orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní tohto skutku, vždy sa dostavil na výsluch, neodmietol vypovedať, nespôsoboval prietahy vo vyšetrovaní, nepodal sťažnosť, priznal sa, čím prispel k hospodárnosti a rýchlosti vyšetrovania, škoda bude všetkým poškodeným uhradená z poisťky poisťovňou Allianz na základe uzatvoreného povinného zmluvného poistenia.

Poukázal aj na okolnosti spáchania skutku, a to, že sa bezhlavo nevrátil do križovatky, zastavil na prerušovanej čiare, skontroloval cestné zrkadlá, aby dal prednosť v jazde vozidlám idúcim po hlavnej ceste, a až potom odbočil, keď bol presvedčený, že ďalšie vozidlo v poradí štvrté, je dostatočne ďaleko na to, aby odbočil. Predpokladal, že pri maximálnej povolenej rýchlosti 30 km/h v danom úseku stihne bezpečne odbočiť. Tu ale pochybil, nakoľko neodhadol správne vzdialenosť a rýchlosť vozidla idúceho po hlavnej ceste. V žiadnom prípade nechce zľahčovať zranenia, bolesti a majetkové škody poškodených, ale žiadal, aby sa pri ukladaní trestu uplatnili a zväžili všetky okolnosti svedčiacie v jeho prospech, aby boli zohľadnené všetky rozhodné okolnosti a príslušné zákonné ustanovenia. Aby bol trest ukladaný v zmysle zásad pre ukládanie trestov v súlade s § 34 Trestného zákona prihládajúc na generálnu a individuálnu prevenciu, proporcionálnosť a tiež personálnosť trestu, aby trestom neboli postihnuté iné osoby ako osoba páchatela. Domnieval sa, že uloženie peňažného trestu ako trestu samostatného by v jeho prípade bolo primerané, pričom mal za to, že do úvahy prichádza aj možnosť využiť ustanovenie § 39 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom v prípade, ak súd uzná, že je nevyhnutné uložiť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom, bez uloženia obmedzenia v podobe zákazu činnosti vedenia motorového vozidla akéhokoľvek druhu, prípadne umožniť aspoň výnimku vedenia motorového vozidla Škoda Octavia s ev. č. PN 735DC za účelom výkonu mojej podnikateľskej činnosti.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany sa k odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, obžalovaný, jeho obhajkyňa a poškodení I. Q. a B. J.. Verejné zasadnutie na odvolacom súde sa konalo v neprítomnosti poškodených D. J., Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. a Sociálnej poisťovni. Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolaciemu súdu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Prítomní poškodení uviedli, že obžalovaný sa o ich zdravotný stav nezaujímal. Obhajkyňa obžalovaného zotrvala na písomných dôvodoch podaného odvolania a navrhla odvolaciemu súdu odvolaniu obžalovaného vyhovieť. Obžalovaný na záver zdôraznil, že vždy

spolupracoval, dokonca uznal svoju vinu, križovatka, kde sa stala dopravná nehoda, je neprehľadná, viedol riadny život, zamestnáva 4 zamestnancov, je mu ľúto, že sa stala dopravná nehoda a po nehode sa zaujímal o zdravotný stav poškodených.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Senát Krajského súdu v Trnave preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného G. J. nie je dôvodné.

Krajský súd konštatuje, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu.

Prvostupňový súd správne obžalovanému priznal poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zák. Obžalovaný sa mylne domnieval, že mu patrí aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., pretože skutočne pred spáchaním trestného činu nevedol riadny život (na rozdiel od obžalovaného vo veci Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To/97/2018), tak ako to správne konštatoval okresný súd a to vzhľadom na priestupky spáchané na úseky dopravy. Príťažujúce okolnosti ani krajský súd nezistil. U obžalovaného bola teda zistená prevaha poľahčujúcich okolností nad okolnosťami príťažujúcimi, ktorých existencia zistená nebola.

Vychádzajúc z ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. účelom trestu je ochrana spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odradenie iných od páchania trestných činov vyjadrujú morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, pričom jednotlivé hľadiská ukladania trestu vyplývajú z ust. § 34 ods. 3, ods. 4 Tr. zák., ktorými sú spôsoby spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy a skutočnosť, aby trest postihoval iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Majúc teda na zreteli vyššie uvedený účel trestu a jednotlivé hľadiská ukladania trestu, dospel krajský súd k záveru, že tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie bude primeraným trestom trest, ktorý obžalovanému uložil už súd prvého stupňa, teda trest podmienený vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou vo výmere 18 mesiacov. Podľa názoru krajského súdu nebolo možné obžalovanému uložiť iný druh trestu a to vzhľadom na okolnosti prípadu, jeho následky a v neposlednom rade i na priestupkovú minulosť obžalovaného.

Predmetný trestný čin obžalovaný spáchal v priamej súvislosti s výkonom svojho vodičského oprávnenia, oprávnenia, ktoré priznáva štát po úspešnom preukázaní poznania a ochoty zachovávať najmä pravidlá cestnej premávky. Úroveň, v akom si vodič udržiava túto spôsobilosť, štát kontroluje najmä príslušnými úkonmi pri kontrole bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Je nutné preto považovať za skutočnosť dôležitú pre trestné konanie, ako obžalovaný tieto pravidlá zachovával, posudzovať ich závažnosť, početnosť, frekvenciu, spôsob, akým prípadne zmenil svoje správanie spoločensky žiaducim smerom, ak tieto pravidlá porušil a bol za ich porušenie postihnutý.

V prejednávanej veci nemohol ani krajský súd dospieť k inému záveru, než k tomu, že obžalovaný napriek opakovanému postihu pokutami preukázal náchylnosť na porušovanie povinností vodiča motorového vozidla nielen pred spáchaním predmetného prečinu, ale, a čo je výrazne závažné, aj po tom, čo predmetnú dopravnú nehodu svojím výlučným zavinením spôsobil. Po dopravnej nehode bol postihnutý za rýchlosť jazdy. Potom sa podľa názoru odvolacieho súdu vyžaduje v predmetnom trestnom konaní dočasne zakázať obžalovanému výkon vodičského oprávnenia v podobe trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel, ktorý trest spomedzi trestov nespojených s výkonom trestu odňatia slobody je zvyčajne najúčinnejším trestom za protiprávne činy spáchané v cestnej doprave vo vzťahu k dosiahnutiu účelu trestu. Pokiaľ okresný súd túto dobu trvania obmedzenia určil dobou 18 mesiacov, ukladal tento druh trestu v rámci zákonnej trestnej sadzby. Podľa názoru krajského súdu nie

je takto uložený trest zákazu činnosti prísny, o ktorej prísnosti sa snažil obžalovaný presvedčiť krajský súd. Výmera tohto druhu trestu tak, ako ju uložil okresný súd, je v súlade s účelom trestu.

Majúc na zreteli potom zásady pre ukladanie trestu a okolnosti, za ktorých bol žalovaný trestný čin spáchaný, a ktoré charakterizujú pomery obžalovaného, jeho osobu a možnosti jeho nápravy, ako aj účel trestu vyplývajúci z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák., ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovaným spočívajúca v tom, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorenie podmienok na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a okolnosť, aby uložený trest súčasne iných odradil od páchania trestných činov a zároveň vyjadroval morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, dospel krajský súd k záveru, že všetky výroky o treste sú odôvodnené, zákonné a boli prijaté správnym postupom konania, pričom uložené tresty vrátane trestu zákazu činnosti predstavujú trest na nápravu obžalovaného a ochrana spoločnosti primeraná a dostatočne individualizovaný.

Potreba vodičského oprávnenia v tomto prípade nie je podľa názoru krajského súdu tak výraznou okolnosťou, aj keď obžalovaný podniká, ktorá by s ohľadom na spôsob spáchania trestného činu a osobu obžalovaného bola natoľko významná, že by odôvodňovala neuloženie trestu zákazu činnosti. Na záver krajský súd ešte považuje za potrebné poznamenať, že úvaha obžalovaného o nemožnosti mu uložiť trest zákazu činnosti z dôvodu, že jeho zamestnanci buď nemajú vodičské oprávnenie, alebo sa boja šoférovať, je absolútne nezmyselná. Pokiaľ by ju krajský súd prijal, potom by musel dospieť k záveru, že obžalovaní - podnikatelia, páchajúci trestnú činnosť (v doprave), ktorých niektorí zamestnanci majú strach zo šoférovania, by nemali byť postihnutí trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. A takýto záver je bez akéhokoľvek ďalšieho vysvetľovania neprijateľný.

Nezistiac teda dôvod pre zmenu, či zrušenie napadnutého rozhodnutia, krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.